

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дєєва Сергія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 238, частини першої статті 240 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
10 квітня 2018 року
№ 48-1(II)/2018

Справа № 3-161/2018 (746/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дєєва Сергія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 238, частини першої статті 240 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу

адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Деєв С.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частини першої статті 238, частини першої статті 240 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс), які були застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі, а саме в ухвалі колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 1 листопада 2016 року. На момент ухвалення вказаного судового рішення оспорювані положення Кодексу були чинними в редакції:

– „Заява про перегляд судових рішень подається протягом трьох місяців з дня ухвалення судового рішення, щодо якого заявлено клопотання про перегляд, або з дня ухвалення судового рішення, на яке здійснюється посилання на підтвердження підстав, установлених пунктами 1 і 2 частини першої статті 237 цього Кодексу, якщо воно ухвалено пізніше, але не пізніше одного року з дня ухвалення судового рішення, про перегляд якого подається заява“ (частина перша статті 238);

– „Питання про допуск справи до провадження вирішується судьєю-доповідачем, визначеним у порядку, встановленому частиною третьою статті 151 цього Кодексу. У разі якщо суддя-доповідач дійде висновку, що подана заява є обґрунтованою, він відкриває провадження. У разі якщо суддя-доповідач дійде висновку, що подана заява є необґрунтованою, вирішення питання про допуск справи до провадження здійснюється колегією з трьох суддів у складі судді-доповідача та двох суддів, визначених автоматизованою системою документообігу суду додатково. Провадження відкривається, якщо хоча б один суддя із складу колегії дійшов висновку про необхідність його відкриття“ (частина перша статті 240).

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, у жовтні 2010 року Деєв С.І. звернувся до Придніпровського районного суду міста Черкаси з позовом до головного управління Пенсійного фонду України в Черкаській області про підтвердження пільгового стажу для призначення пенсії. Названий суд постановою від 6 грудня 2010 року відмовив у задоволенні позову. На цю постанову Деєв С.І. подав апеляційну скаргу до Київського апеляційного адміністративного суду, який ухвалою від 8 вересня 2011 року в задоволенні позову відмовив. Деєв С.І. звернувся з касаційною скаргою на вказані судові рішення до Вищого адміністративного суду України, який ухвалою від 17 липня 2015 року залишив скаргу без задоволення. Надіслану до Верховного Суду України (через Вищий адміністративний суд України) заяву про перегляд судових рішень, датовану 14 липня 2016 року, розглянула колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України і 1 листопада 2016 року постановила ухвалу про відмову у задоволенні клопотання Деєва С.І. про поновлення строку на подання заяви про перегляд Верховним Судом України ухвали Вищого адміністративного суду України від 17 липня 2015 року, оскільки строк для подання такої заяви, встановлений частиною першою статті 238 Кодексу, було пропущено без поважних причин.

На думку автора клопотання, вказаною ухвалою йому незаконно відмовлено в доступі до правосуддя, що суперечить статті 8, частині другій статті 19, статті 21, частині другій статті 22, частинам першій, другій статті 46, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 117, частині першій статті 129 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з пунктом 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ (далі – Закон) у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону. Отже, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону (його окремих положень) Основному Закону України, суб'єкт права на конституційну скаргу повинен обґрунтувати зміст і вимоги конституційної скарги.

Однією з підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неприйнятність конституційної скарги, яка визнається такою у разі, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (пункт 4 статті 62, частина четверта статті 77 Закону).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності положень частини першої статті 238, частини першої статті 240 Кодексу. Натомість він фактично висловлює незгоду з ухвалою колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 1 листопада 2016 року.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував тверджень щодо невідповідності положень частини першої статті 238, частини першої

статті 240 Кодексу статті 8, частині другій статті 19, статті 21, частині другій статті 22, частинам першій, другій статті 46, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 117, частині першій статті 129 Конституції України.

Крім того, Деев С.І. стверджує, що через неправильне нарахування йому пенсії відповідними органами державної влади згідно з наказом Міністерства праці та соціальної політики України „Про затвердження Порядку застосування Списків № 1 і № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах“ від 18 листопада 2005 року № 383 зі змінами порушено його конституційне право на пенсійне забезпечення. У зв'язку з цим суб'єкт права на конституційну скаргу просить визнати зазначений наказ Міністерства праці та соціальної політики України таким, що не відповідає статті 21, частині другій статті 22 Конституції України. Однак вирішення вказаного питання не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Таким чином, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Деєва Сергія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 238, частини першої статті 240 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шапгала Н.К.